

си сжщю. Ако невѣрстваши, вижда лицето си на Історіата надъ главата си, и вижда на кое лице прилича. Александръ пригѣдалъ на Іко-ната сичките знакове на лицето си, и рекълъ: Отъ истина много хубаво е изобразено: но азъ понеже много приличамъ на Александра, затова ме обича много, и много Господари ми се покланятъ, понеже сакатъ защо азъ самъ Александръ.

СТРАХЪ АЛЕКСАНДРОВЪ.

Кандаки рекла: азъ днесъ станахъ царица на-сичкиятъ свѣтъ, защото Господарьжтъ и царьжтъ на-сичка вселеннаа държимъ въ ржката си. Александрѣ, да знаешъ, защо както искахъ, така падна на ржката ми, и немашъ веке избавленіе. Александръ като члалъ тѣмъ дѣмы. Закачилъ да си променава лицето различно, и заките мѣ закачели да се ударятъ, като кога фани нѣко-го настинка, и гѣдалъ смѣшенъ горе и доле. Търналъ на ѹмжтъ си да а ѹбіе вжтре въ кжщата, и да излѣже вжнъ да вжсѣдне да бѣга, и така или да се изкави, или да ѹмре, нежел-ли да се посрами да го ѹбіятъ вжтре като жена. Царицата като видѣла лицето мѣ чи се про-менѣва, ѹплашиласе, отишла камъ вжртата за да излѣже вжнъ, но Александръ а ѹловилъ за ржката, и рекълъ: неможешъ да излѣжнешъ ты вжнъ, токмо тѣка да дадешъ зла смжртъ, да излѣжемъ вжнъ да ѹбіемъ сынати, и по-слѣ да ѹмремъ честно на сакжта си. Царица-та като чла дѣмыте Александрови, приближи-ласе до него, и го фанала, цѣлѣвала го сладко,